

Open Mine

Magazín společnosti New World Resources

č. 3 | 2011

4-7

interview

Radim Tabášek:
Motivovaní lidé u nás
mají dveře otevřené

8-9

ekonomika

Dębieńsko má zelenou

18-19

ekonomika

**Dopady krize jaderné
energetiky na uhelný průmysl**

Editorial

Vážení čtenáři,
toto vydání časopisu Open Mine přináší rozhovor s personálním ředitelem OKD Radimem Tabáškem, který je pověřen řízením jednoho z nejvýznamnějších aktiv naší společnosti – našich lidí. OKD se stejně jako NWR úzce zaměřuje na zajišťování řádné péče o své zaměstnance nejen systémem spravedlivého ocenění za jejich práci, jak popisuje vize společnosti PERSPECTIVA 2015, ale i poskytováním příležitostí k dalšímu vzdělávání a profesnímu růstu. Coby společnost provozující nejmodernější důlní zařízení bychom rádi stáli na samém čele technologického vývoje v našem oboru a k dosažení tohoto cíle potřebujeme vysoce motivované techniky a kvalifikované pracovníky.

Jsme si vědomi, že naši zaměstnanci jsou klíčem k úspěchu společnosti, a hledáme způsoby, jak jejich přínos pro firmu ocenit. Jednou z možností jsou finanční pobídky, které jsme nedávno vyplatili jako zvláštní výkonnostní prémie za vyšší produktivitu dosaženou v prvním pololetí tohoto roku. Další možností je odměňování zaměstnanců za dobré nebo nadprůměrné výsledky veřejnou pochvalou a výzvou ostatním, aby se pokoušeli jejich přístup napodobit. Tento přístup se v OKD zavádí pod hlavičkou iniciativy trvalého zlepšování, v jejímž rámci získávají zaměstnanci za podávání dobrých zlepšovacích návrhů odměny nejen v podobě drobných finančních bonusů, ale i veřejným uznáním napříč celou společností, pokud je možné jejich nápady uplatnit i v dalších provozech.

Komunikace je současným módním slovem nejen v personalistice a v rámci našeho školení firemní kultury se proto snažíme vést své zaměstnance k tomu, aby své názory projevovali nahlas, bavili se spolu o řešení problémů a přijímali otevřenější způsob vedení, méně náchylný ke konfliktům. Vedle těchto osobnostních dovedností rovněž zajišťujeme, aby se našim zaměstnancům dostávalo řádného školení pro výkon jejich pracovních činností, a ti, kteří mají zájem o rozšiřování svých odborností a znalostí, mají možnost věnovat se vyššímu odbornému studiu, ať již na středškolské nebo vysokoškolské úrovni.

Snažíme se motivovat naše horníky, aby přistupovali k práci uvážlivě a cítili odpovědnost nejen za své zdraví, ale i zdraví svých kolegů a kamarádů. Bezpečnost je velice důležité téma, úzce provázané s personálním řízením. Bezpečnost našich pracovníků, aby se každý z nich vrátil po práci zdravý domů, je neměnným základním principem našeho podnikání, jemuž jsou podřízeny všechny další skutečnosti včetně výše těžby a hospodářských výsledků. Bohužel jsme se v poslední době museli v našich provozech vyrovnat s několika smutnými událostmi, což nás ovšem nijak neodradí od dalšího uplatňování zásad naší strategie zajištění bezpečnosti.

Zdař Bůh!

Klaus-Dieter Beck
Předseda představenstva OKD

Open Mine č. 3 | 2011

Vydavatel: New World Resources N.V.
Jachthavenweg 109h
1081 KM Amsterdam, Nizozemsko
Tel.: +31 20 570 2200
Fax: +31 20 570 2222
E-mail: info@nwrgroup.eu
Web: www.newworldresources.eu

Šéfredaktor: Tomáš Piša
Editor: Marek Sibrť
Spolupráce: Roman Grametbauer
Produkce, výroba a distribuce: BISON & ROSE
Grafická úprava a sazba: BISON & ROSE
Registrace: MK ČR E 18829
Uzávěrka čísla: 24. 8. 2011

Veškerá práva vyhrazena. Používání a kopírování obrázků, které jsou obsaženy v této publikaci, je bez písemného souhlasu NWR zakázáno. Loga společností, produkty a služby uvedené v této publikaci jsou obchodními značkami příslušných firem. Své případné dotazy, náměty či připomínky můžete posílat na e-mailovou adresu: openmine@nwrgroup.eu. Elektronická verze dokumentu včetně aktivních odkazů je dostupná na webových stránkách společnosti: <http://www.newworldresources.eu/openmine>.

4–7

Motivovaní lidé
u nás mají dveře
otevřené

8–9

Dębieńsko má
zelenou

14–15

Blížkost černého
uhlí – konkurenční
výhoda pro
hutnictví

18–19

Dopady
krize jaderné
energetiky
na uhelný průmysl

21

Cena Ď:
zasloužený
úspěch nadace

Obsah

2–3

ekonomika

Hospodářské výsledky za první pololetí
roku 2011: Velmi dobrá čísla

16–17

ekonomika

Schloemer: V OKD pracují zkušení
a kvalifikovaní experti

4–7

interview

Motivovaní lidé u nás mají dveře otevřené

18–19

ekonomika

Dopady krize jaderné energetiky
na uhelný průmysl

8–9

ekonomika

Dębieńsko má zelenou

19

ekonomika

Německý uhelný průmysl

10–11

technologie

Uhlí je stejné, ale technologie jako z jiné
planety

20

odpovědnost

Nadace OKD rozdělila 54 milionů
korun

12

rekultivace

Kozí Becirk: rekreační zóny na místě
bývalé hornické kolonie

20

odpovědnost

Kolem Landeku vzniká naučná
stezka

13

rekultivace

Lazecká: ráj rybářů na Karvinsku

21

odpovědnost

V hlavní roli chráněné dílny

14–15

ekonomika

Blížkost černého uhlí – konkurenční
výhoda pro hutnictví

21

odpovědnost

Cena Ď: zasloužený úspěch nadace

Hospodářské výsledky za první pololetí roku 2011: Velmi dobrá čísla

Ve středu 24. srpna 2011 oznámila společnost NWR své hospodářské výsledky za první pololetí roku 2011. Skupina dosáhla významného růstu s meziročním navýšením výnosů o 17 procent a EBITDA o 48 procent. Výsledky hospodaření těžily ze silné cenové hladiny v globálním měřítku a silné poptávky ze strany ocelářského průmyslu ve střední Evropě.

0,16 €

Zatímní divi-
denda na akcii
druhu A bude vyplá-
cena 30. září 2011.

Na zlepšení efektivity a produktivity v uplynulém pololetí se velmi významně projeví dříve realizované investice NWR v rámci programů POP 2010 a COP 2010. Dosažené hospodářské výsledky vedly k oznámení zatímní dividendy (dividendy vyplácené v jiném termínu než po oznámení ročních výsledků) ve výši 0,16 eura na akcii, plně v souladu s dividendovou politikou firmy.

Díky rozhodnutí sjednávat ceny na dodávky koksovatelného uhlí na čtvrtletní bázi udržuje NWR sjednané ceny v souladu s cenami na mezinárodním trhu platnými jak pro tvrdé, tak poloměkké koksovatelné uhlí. V oblasti těžby zůstává NWR na nejlepší cestě k dosažení celkových cílů produkce a prodeje stanovených pro rok 2011. Obdobně je tomu v segmentu výroby koksu, kde NWR rovněž dosahuje plánovaných

■ Budova Burzy cenných papírů Praha

výsledků produkce a prodeje, čímž potvrzuje své vedoucí postavení na evropském trhu se slévárenským koksem.

Bezpečnost

Výsledky v oblasti bezpečnosti se opět zlepšily. V první

polovině roku probíhaly těžební činnosti s méně než osmi registrovanými úrazy na milion odpracovaných hodin (ukazatel LTIFR), což představuje doposud nejlepší výsledek v historii firmy. K jeho dosažení přispěly především významné investice do nového

vybavení, školení v oblasti bezpečnosti, a především vysoká míra úsilí a dovednosti zaměstnanců NWR.

Přes toto zlepšení však letos došlo mezi horníky NWR ke čtyřem smrtelným pracovním úrazům. Předseda představenstva Mike Salomon zdůraznil pokračující odhodlání společnosti uplatňovat ještě přísnější bezpečnostní postupy: „Po dvou tragických úmrtích, k nimž došlo v červenci, jsme zvýšili náš důraz na řízení rizik spojených s uvolňováním tektonických tlaků při naší činnosti a zavedli jsme další opatření v podobě zpřísněných bezpečnostních kritérií, která si kladou za cíl minimalizovat dopad takovýchto jevů na důlní pracovníky.“ Vedení firmy přijalo dodatečná opatření pro oblasti se zvýšeným rizikem úrazů v podobě rozšíření ochranné zóny, nákupu dalšího vybavení pro lepší identifikaci oblastí narůstajících tlaků, poskytování zvláštních ochranných pomůcek horníkům a spolupráce s dalšími odborníky z celého světa na rozbořech činnosti a opatření, která lze přijmout k prevenci úrazů.

Dębieńsko

Dębieńsko, největší a nejvýznamnější růstový projekt NWR, získal v červnu konečný souhlas představenstva společnosti. Tento projekt otevře přístup NWR k zásobám 190 milionů tun především tvrdého koksovateľného uhlí. NWR předpokládá zahájení stavebních prací ke konci

tohoto roku a zahájení těžby v novém dole v roce 2017. Předpokládaná průměrná roční produkce ve výši dvou milionů tun významně posílí stávající produkční kapacitu.

Vedení společnosti vyhradilo na rozvojové kapitálové investice částku ve výši 411 milionů eur, přičemž ještě letos NWR předpokládá realizaci investic ve výši 20 milionů eur.

Dividenda

Jak již bylo uvedeno, představenstvo společnosti navrhlo vyplacení zatímní dividendy ve výši 0,16 eur na akcii druhu A, která bude jejich držitelům vyplacena 30. září 2011. Na výplatu dividendy budou mít nárok akcionáři NWR NV i NWR Plc. Její výše se oznamuje v eurech a akcionáři si mohou zvolit, zda si ji přejí namísto eur vyplácet v librách šterlinků.

Další informace jsou k dispozici na internetových stránkách společnosti, nebo je lze získat v oddělení vztahů s investory na adrese ir@nwrgroup.eu.

Reinkorporace do Spojeného království

NWR dokončila svou reinkorporaci do Spojeného království a její akcie nyní tvoří součást indexů FTSE 250 a sektorového FTSE 350 Mining. Ve svém vyjádření k tomuto procesu Mike Salomon uvedl: „Nadále věříme, že jde o dlouhodobě pozitivní krok pro naše investory, který povede ke zlepšení likvidity a rizikového profilu našich akcií.“

V souvislosti s procesem reinkorporace zahájila v červenci společnost NWR Plc proces vytěsnění minoritních akcionářů (squeeze-out), jehož výsledkem bude nabytí zbývajícího podílu ve společnosti NWR NV, který představuje přibližně 0,4 procenta akcií NWR NV. Proces probíhá v souladu s nizozemským právem a společnost NWR Plc v souvislosti s ním učinila veřejný návrh na zahájení řízení (public Writ of Summons).

Další podrobnosti o tomto procesu je možné získat od pracovníků oddělení vztahů s investory na adrese ir@nwrgroup.eu.

Výhled

S ohledem na současný neklid na trzích a nejisté makroekonomické prostředí v Evropě je vedení společnosti ve svých krátkodobých výhledech opatrné. Ačkoliv NWR doposud nezaznamenala žádné konkrétní známky zpomalení regionálního trhu, má vedení firmy za to, že existuje riziko krátkodobé nestálosti cen a objemů prodeje v roce 2012. V souvislosti s tím bude společnost NWR trhy nadále bedlivě sledovat, i když zůstává ohledně dlouhodobého výhledu optimistická.

Radek Němeček,
rnemecek@nwrgroup.eu

Cíle pro rok 2011

NWR předpokládá těžbu ve výši přibližně **11** milionů tun uhlí s externím prodejem ve výši přibližně **10,3** milionu tun a výrobu ve výši přibližně **800** tisíc tun koksu s externím prodejem ve výši přibližně **720** tisíc tun.

OMLUVA: Omlouváme se čtenářům za fotografii v magazínu Open Mine 2/2011 na str. 2–3. Namísto budovy London Stock Exchange (jak bylo v popisku) byla na snímku budova Bank of England. Děkujeme za pochopení.

Motivovaní lidé u nás mají dveře otevřené

Společnost OKD, a.s., je s převahou největším zaměstnavatelem v Moravskoslezském kraji. Dává práci více než 17 tisícům lidí. Zvládnout personální agendu vyžaduje nejen tým skutečných specialistů, ale také jednoznačně stanovená pravidla a procesy. A hlavně: respekt a úctu k lidem, kteří něco umí a dělají firmu tím, čím je.

600 lidí

Společnost OKD má v plánu nabrat letos zhruba 600 nových zaměstnanců.

Přibíhá minutu před domluveným časem schůzky. Po jejím skončení z kanceláře odcházíme společně. On naskakuje do auta a jede podepsat smlouvu o zřízení hornického maturitního oboru na Střední škole techniky a služeb v Karviné, kde došlo díky OKD k renesanci hornických učňovských oborů. Dynamický začátek a konec orámoval rozhovor s personálním ředitelem OKD Radimem Tabáškem.

Jak se člověk stane personálním ředitelem OKD, největší firmy v Moravskoslezském kraji?

Otázka nesměruje – řečeno trochu s humorem – na mě, ale spíše na ty, kteří mě do funkce jmenovali nebo moje jmenování ovlivnili. Kromě praxe jde i o to, že jsem neměl nikdy problém jednat s lidmi a snažil se při komunikaci najít kompromis přijatelný pro zúčastněné strany. Citlivost pro řešení mezilidských vztahů, kdy se rozdílné skupiny lidí snaží prosadit rozličné zájmy, je v mojí pozici mimořádně důležitá.

Mluvíte o zkušenostech a praxi. Kde vaše kariéra začala? A směřovala od začátku k hornictví?

Pocházím z Ostravy a můj pradědeček, dědeček i otec byli horníci. Proto šlo o standardní vývoj a nikdy mě nenapadlo, že by moje kariéra mohla směřovat jinak. Studoval jsem Hornickou-geologickou fakultu na VŠB-TU v Ostravě jako důlní měřič. Už během studia byla každý měsíc obvyklá brigáda na šachtě. Po skončení školy jsem uzavřel smlouvu s OKD a nastoupil jako důlní technik-měřič na tehdejší Důl Ostrava.

Takže celá vaše kariéra je spjata s OKD?

S jednou výjimkou – po útlumu těžby v ostravské části revíru došlo v roce 1993 k zahájení likvidace Dolu Ostrava. Využil jsem nabídky a nastoupil na Obvodní báňský úřad v Ostravě jako obvodní báňský inspektor. V roce 1996 jsem se vrátil zpátky do OKD a až do roku 2005 působil jako

hlavní inženýr OKD, a.s., VOJ IMGÉ, se zaměřením na měřičství, geologii a ekologii.

Personálním ředitelem jste tedy od roku 2005?

Ne. Personálním ředitelem jsem byl jmenován v roce 2010. Od roku 2005 působím jako ředitel pro rekultivace krajiny poznamenané těžbou. Odpovědnost za ně mi zůstala, ale to by bylo téma na další rozhovor.

Kolik času stráví personální ředitel OKD s běžnými zaměstnanci? Nemám na mysli ty v adminis-

trativních profesích, ale horníky v dolech.

Méně, než bych považoval za optimální, ale časově je to nesmírně náročné. Původně jsem se snažil fárat mezi horníky každý týden, ale poslední dobou se mi toto předsevzetí dodržovat moc nedaří. Přitom kontakt s lidmi v běžném provozu je mimořádně důležitý pro zpětnou vazbu mezi nimi a managementem. Občas si tam vyslechnu i leccos nepřilichotivého. Ale horníci chtějí především praktické informace, které potřebují pro práci, a také mít pocit, že vedení firmy zajímá, jaké problémy musí

řešit, a že se jim svými kroky snaží pomoci.

Společnost OKD těží uhlí ve čtyřech dolech. Máte tedy odpovědnost za velké množství lidí v různých částech kraje. Jak jsou rozděleny kompetence v personální oblasti mezi ředitelství a jednotlivé doly?

Celková personální strategie firmy je definována centrálně. Šachty řídíme především metodicky. Ale jednotlivé stupně řízení není možné oddělit. Je nutná vzájemná spolupráce a důvěra. Řídit doly

administrativně shora a vzít jim autonomii, není možné. Mají-li odpovědnost za výsledky, musí mít i svobodu hledat nejen v personální oblasti cesty, jak jich dosáhnout.

Komu jsou potom tedy podřízeni personální náměstci v jednotlivých dolech?

Metodicky mně, ale tato hierarchie není důležitá, protože nejde o direktivní řízení. Klíčový je vzájemný respekt, otevřenost ve spolupráci a správné nastavení procesů ve firmě. V každodenní činnosti jsou náměstci podřízeni řediteli dolu. Logicky hájí zájmy svého pracoviště.

Svět se propojuje a je nutné vidět korporátní sektor v širších souvislostech, než je území jednoho státu. Platí to i pro OKD v oblasti personální strategie? Snažíte se reflektovat nejmodernější světové trendy při práci s lidmi?

Jsmo součástí skupiny NWR, která se netají ambicemi expandovat do dalších zemí v regionu. V polské lokalitě Dębieńsko brzy začne výstavba infrastruktury a zahájení těžby se plánuje na rok 2017. Uvědomujeme si, že Česká republika není izolovaný ostrov a že je možné hledat inspiraci v zahraničí. Vliv na změnu kultury ve firmě má i fakt, že generální ředitel Klaus-Dieter Beck je Němec s mnohaletými zkušenostmi z dolů v Severní Americe.

Můžete to konkretizovat?

Podle mě můžeme hledat inspiraci ve dvou základních

rovinách. Za prvé v péči o zaměstnance z hlediska bezpečnosti práce a jejich vybavení pracovními pomůckami. To se v uplynulých třech letech povedlo a půlmiliardová investice do této oblasti byla tím nejlepším, co jsme mohli udělat. Další mechanizací se nám navíc daří snižovat fyzickou náročnost práce. Druhou oblastí, kde bychom se mohli inspirovat v západních zemích, jsou odlišné vztahy mezi lidmi a jiný přístup ke komunikaci v týmu nebo ve vztahu nadřízený-podřízený. Tato změna probíhá pomaleji, protože myšlení není možné změnit ze dne na den. Lidé byli zvyklí na jiný způsob chování a ke změnám někdy přistupují s jistou dávkou nedůvěry. Myslím, že by se nám mělo dařit hornictví, když použijí tento zvláštní termín, více „humanizovat“ a změnit korporátní kulturu a standardy chování.

Jakým způsobem se to projevuje?

Chceme, aby naši lidé byli sebevědomější, iniciativnější, přicházeli s vlastními návrhy na zlepšení a cítili se v práci dobře. To ale neznamená, že nezůstanou zachována pravidla, která jsou pro tak specifický druh činnosti, jako je hornictví, nutná. Snaha měnit je by byla kontraproduktivní z hlediska dopadů na bezpečnost práce a sebranosti týmů při plnění úkolů.

Firma si loni nechala vypracovat výzkum mezi zaměstnanci o jejich spokojenosti. Jak hodnotíte jeho výsledky?

Zaměstnanci jednoznačně ocenili investice do zvyšování

bezpečnosti. Pozitivně vnímají i pozici firmy na trhu, většina z nich v ní vidí perspektivu a spojuje s ní svou budoucnost v delším časovém horizontu, než je 15 let. Pouze čtyři procenta lidí se vyjádřila tak, že OKD není dobrým zaměstnavatelem. Na čem musíme zapracovat – a já osobně to cítím jako svou odpovědnost a výzvu –, je zlepšení informovanosti zaměstnanců a komunikace mezi našimi lidmi a vedením OKD.

32 500 Kč
Průměrný plat horníků přesáhl v roce 2010 částku 32 500 korun.

Jaká je pro těžáře situace na trhu práce? Plánujete přibírat další horníky? A je dostatek kvalifikované síly k dispozici?

Horníci na trhu práce chybějí. Jsme proto v této oblasti mimořádně aktivní. Iničiovali jsme renesanci hornického učňovství na Střední škole techniky a služeb v Karviné, stejnou spolupráci jsme navázali od nového školního roku se Střední školou v Havířově – Šumbarku. Podporujeme studenty hornických oborů na VŠB-TU v Ostravě. Ale to nestačí. Zatímco my tímto způsobem podporujeme desítky lidí, pouze v rámci přirozené obměny bychom jich

potřebovali stovky. Nedostatek technického vzdělání a nezájem o něj je celospolečenským problémem, který řeší všechny průmyslové podniky. Proto si musíme ve spolupráci s úřady práce lidí z různých oblastí vyškolit sami.

Zmínil jste VŠB-TU v Ostravě. Na jaké bázi probíhá spolupráce s ní?

Univerzita je tradiční líhňí důlních inženýrů a chceme spolupráci nadále rozvíjet. Musím přiznat, že ve veřejnosti zájem o studium hornictví nerezonuje tak, jako tomu bylo v minulosti, ačkoliv se snažíme na veletrzích pracovních příležitostí oslovovat potenciální důlní inženýry, být proaktivní a ukázat, že těžba černého uhlí je perspektivní obor. Na druhé straně je zřejmé, že se i vysoké školy přiklání k ekonomicky lukrativnějším oborům, kde je možné získat dotace a granty z veřejných prostředků či fondů EU. V této oblasti před sebou máme hodně práce.

Kolik lidí letos plánujete nabrat?

Máme zpracovanou analýzu s výhledem do roku 2015 z hlediska počtu lidí, které budeme potřebovat, i jejich vzdělanostní a profesní struktury. Samozřejmě cíle, které máme, hodně ovlivňuje objem těžby, poptávka po uhlí a další aspekty. Proto výhled pravidelně upřesňujeme. Letos bychom rádi nabrali zhruba 600 nových lidí.

Společnost OKD dává práci téměř 3 700 lidí

z dodavatelských firem. V čem je to výhodné?

Těch aspektů je několik. Nepochybnou výhodou je flexibilita pracovní síly. Největší dodavatelé horníků pro naše doly, firmy Polcarbo a PolAlpex, jsou z Polska, a většinu zaměstnanců tedy tvoří Poláci. Z hlediska výkonu a zkušeností jsou v globálu na vyšší úrovni než naši kmenoví zaměstnanci. Příčina je jednoduchá: zatímco podle naší legislativy u nás mohou tito zahraniční horníci pracovat, naši havíři s obdobnými zkušenostmi už museli ze zákonných důvodů odejít. Ale začínáme pozorovat, že nedostatek kvalifikovaných lidí začíná dopadat i na dodavatele.

Citlivou otázkou bývá tradičně systém odměňování. U firmy velikosti OKD musí být způsob, jak najít systém, který bude spravedlivý a férový, ještě komplikovanější.

Je normální, že většina lidí se v práci cítí finančně podhodnocena. My se snažíme naše zaměstnance odměnit férově a spravedlivě s ohledem na kvalitu jejich výkonu. V roce 2010 přesáhl průměrný plat našich horníků částku 32 500 korun, čímž zhruba o polovinu převyšoval regionální průměr. Výše mezd je stanovena kolektivní smlouvou a upravována každoročními dodatky. Je tedy výstupem jednání mezi firmou a odbory. Obě strany mají své limity a je nutné hledat kompromis. To se nám zatím vždy podařilo. Kromě tarifu hraje v celkové mzdě výraznou roli

i pohyblivá složka, která se odvíjí od pracovního výkonu a výsledků těžby. Ta může v dělnických profesích činit až 40 procent platu. Navíc u nás úspěšně běží program Continuous Improvement. Zlepšovací návrhy mohou lidem ulehčit práci, zvýšit bezpečnost, ale zároveň jim mohou podle míry přínosnosti přinést i finanční odměnu.

V lidské povaze je zakořtená snaha v práci něčeho dosáhnout a být respektovaný mezi spolupracovníky. S tím souvisí otázka kariérního růstu. Jak je tento systém nastaven v OKD?

Mluvil jsem o nedostatku kvalifikovaných lidí. To už indikuje

odpověď na vaši otázku. Pokud někdo něco umí a má motivaci pracovat, má u nás otevřené dveře k dalšímu růstu. Mladí lidé mají vzhledem k věkové struktuře zaměstnanců velké šance se dostat na nejvyšší možnou pozici ve své profesi.

Administrativa personální agendy ve firmě velikosti OKD musí být mimořádně náročná. Na jakém principu funguje?

Zavedli jsme informační systém SAP HR. Idea, která nás k tomu vedla, je jednoduchá: Pokud chcete pracovat s lidmi, musíte o nich mít informace. To nám tato platforma umožňuje, a navíc zjednodušila administrativu. Systém jsme zaváděli dva roky a považují

ho za úspěšný. Získali jsme komplexní přehled o tom, co jednotliví pracovníci umí, jaké mají vzdělání, jaký je jejich zdravotní stav, kdy musí jít na pravidelné proškolení, na jakou pozici a v jaké lokalitě jsou zařazeni a mnoho dalšího. K těmto informacím mají on-line přístup kompetentní lidé, kteří díky němu mají zjednodušenou práci. Systém umožňuje rychlejší zpracování mezd a dalších požadavků zaměstnanců. Lidé si například přes informační kiosek mohou zažádat o dovolenou a nemusí nikam chodit.

I přes investice do technologií a zlepšení pracovních podmínek je práce pod zemí fyzicky náročná. Jakým

způsobem pečuje OKD o zdraví a kondici svých zaměstnanců?

Kolektivní smlouva jednoznačně stanovuje nároky na rekondiční pobyty zaměstnanců, které jim platíme. Každý rok probíhá v zimních měsících výdej vitaminů. Díky investicím do technologií došlo ke zlepšení pracovního prostředí. Například prašnost se podařilo v některých lokalitách snížit až o 60 procent. Ale je samozřejmé, že každý zaměstnanec musí o své zdraví pečovat především sám s vědomím, že je pro něj tím nejdůležitějším a nejcennějším, co má.

Jakým způsobem probíhá interní vzdělávání zaměstnanců?

Můžeme ho rozdělit do dvou základních částí. Na jedné straně je zákonná a periodická proškolení, kterým ročně projdou tisíce lidí. Akcent klademe na oblast bezpečnosti. Obsah vzdělávání je přesně dán předpisy, záleží jen na kreativitě lektorů, jestli mu dokážou vtisknout zábavnější formu. Školení probíhají v centrálních vzdělávacích střediscích, které jsme otevřeli při dolech Darkov a Paskov. Tato zařízení jsou vybavena špičkovými didaktickými pomůckami, jako jsou interaktivní tabule nebo výpočetní technika. Dovolím si říct, že vybavení na takové úrovni, jaké máme v našich střediscích, nám může závidět 90 procent škol v zemi.

A ta druhá část?

Podporujeme dobrovolné zvyšování kvalifikace stávajících

zaměstnanců. Osm desítek z nich si v minulém roce dodělávalo pomaturitní studium na Střední průmyslové škole v Karviné a téměř čtyřicet vysokoškolské vzdělání na VŠB-TU v Ostravě. Vyšší kvalifikace otevírá těmto lidem cestu ke kariéernímu postupu. Například dnes odjíždím do Karviné podepsat smlouvu o zřízení studia hornictví jako maturitního oboru na střední škole, kde jsme před dvěma lety iniciovali znovuzavedení hornických učňovských oborů. I to nám přivede další kvalifikované lidi, které potřebujeme.

Doly OKD jsou v současnosti podle kontinuálně se zlepšujících bezpečnostních ukazatelů tak bezpečné, jako nebyly nikdy předtím. Přesto, v čem vidíte největší nebezpečí a rizika, která při práci v podzemí existují?

Díky masivním investicím, které směřovaly kromě zvýšení produktivity těžby do oblasti bezpečnosti práce, můžu říct, že podmínky v našich dolech jsou takové, že standardně by se nic mimořádného stát nemělo. Přesto je třeba mít respekt a úctu k přírodě a monitorovat možná rizika. Co se týče zranění, většinou jde o chybu lidského faktoru. Největší nebezpečí vzniká v okamžiku, kdy se lidé snaží hledat nestandardní a nevyzkoušenou cestu, jak vyřešit úkol. Myslí si, že si zjednoduší práci, ale důsledky mohou být naprosto jiné.

Marek Sibrť,
marek.sibrť@okd.cz

Dębieńsko má zelenou

Zanedbané a chátrající administrativní budovy, opuštěné štoly a budovy dolu – těm všem se může navrátit jejich dřívější sláva. Vedení společnosti New World Resources totiž 20. června přijalo rozhodnutí, které umožňuje pokračování prací spojených s rozvojem dolu Dębieńsko v katastru města Czerwionka-Leszczyny, nedaleko Rybníku.

V pondělí 20. června 2011 společnost zveřejnila své konečné schválení projektu Dębieńsko. Oznámení představenstva NWR, na trhu tolik očekávané, vzniklo na základě výsledků podrobné studie proveditelnosti a po hloubkové analýze samotného projektu. Nejčerstvější informace hovoří o zahájení prací v areálu momentálně uzavřeného černouhelného dolu Dębieńsko ještě před koncem tohoto roku.

Podle údajů z podrobné studie proveditelnosti se zásoby uhlí v prostoru odhadují na 190 milionů tun. Předpoklady společnosti pracují s průměrnou roční produkcí ve výši dvou milionů tun, s tím, že první tuna uhlí by měla být dopravena na povrch již za šest let, tedy v roce 2017, s dosažením plné produkce krátce poté. NWR plánuje do rozvoje nového dolu investovat 411 milionů eur. Tato částka zahrnuje především přípravu podrobné technické dokumentace, nákup pozemků a nezbytné infrastruktury, důkladnou rekonstrukci stávající infrastruktury a zahájení výstavby první úpadnice.

NWR odhaduje náklady spojené s modernizací

■ Společnost NWR Karbonia chce zachovat původní architekturu budov

a údržbou stávající infrastruktury před zahájením produkce na 133 milionů eur. Podle předpokladů společnosti bude po zahájení činnosti nový komplex Dębieńsko produkovat především koksovateľné uhlí, přičemž část produkce připadne na energetické uhlí. K mírnému navýšení investičních nákladů oproti předchozím předpovědím vedla jednak data z podrobné studie proveditelnosti, ale i rozborů prováděné přímo na místě a náklady přípravných prací.

„Rozhodnutí představenstva NWR znamená průlom,

protože zmiňuje konkrétní aktiva, která se budou využívat k rozvoji investice. Koneckonců je zjevné, že udržování šachet a získané infrastruktury, provoz ventilačních soustav apod. budou nákladné. Jak jsem již říkal mnohokrát, jsme připraveni zahájit rozvoj dolu okamžitě, přičemž rozhodnutí představenstva jen potvrzuje naši připravenost tento projekt realizovat,“ říká Jerzy Waclaw Klinowski, viceprezident a výkonný ředitel společnosti NWR Karbonia, který bude na realizaci projektu dohlížet. Předseda představenstva NWR

zajímavý i v nadcházejících letech vzhledem k předpokládanému růstu produkce oceli v Evropě.

Malé ohlédnutí

Pro připomenutí: Před více než dvěma lety, v roce 2008, získala NWR padesátiletou licenci na těžbu uhlí v oblasti Dębieńsko. Z oprávnění této licence může společnost těžbu zahájit okamžitě, ale čeká ještě na důležité dokumenty z ministerstev financí a hospodářství. Ty následně urychlí procesy související s pořizováním pozemků potřebných pro rozvoj nového dolu.

„Je to způsobeno tím, že nemůžeme zahájit investice bez pořízení pozemků od majitele původního černouhelného dolu Dębieńsko, tedy od společnosti Kompania Węglowa S.A. a Spółka Restrukturyzacji Kopalń S.A. V tomto okamžiku je pro nás nejdůležitější získat od těchto dvou státních společností pozemky. Pokud získáme povolení od obou ministerstev k nákupu pozemků vlastněných společností Kompania Węglowa, budeme schopni zahájit hloubení první úpadnice na konci letošního podzimu. Na posun v jednáních se společností Spółka Restrukturyzacji Kopalń budeme muset čekat o něco déle,“ dodává Jerzy Waclaw Klinowski.

NWR splnila všechny formální požadavky k zahájení těžby. V roce 2010 podala společností návrh na úpravu licence

■ *Obnova chátrajících budov si žádá investice*

vydané v roce 2008, což společnosti umožní těžbu dalších slojí. Provedení změn ve znění licence se ze strany příslušných úřadů očekává v polovině roku 2012, po dokončení zprávy o vlivu na životní prostředí.

Nutno dodat, že otvorka dolu, jako je Dębieńsko, s sebou nese značné investiční nároky. Součástí investičního záměru společnosti je pořízení veškerého důlního vybavení nezbytného k zahájení plné produkce. Před zahájením těžby plánuje rovněž vynaložit odpovídající zdroje na modernizaci stávajících šachet – pozůstatků uzavřeného dolu – a na modernizaci a údržbu elektroinstalací a zařízení k čerpání vody a větrání dolu. Obrovský význam má péče společnosti NWR Karbonia směřující k zachování architektonicky cenných budov původního dolu,

kteří v současné době chátrají. Ve spolupráci s okresním úřadem ochrany památek v Katowicích se společnost chystá obnovit původní správní budovu pocházející z počátku dvacátého století, rekonstruovat administrativní budovu, těžební budovy a koupelny.

NWR plánuje financovat projekt Dębieńsko kombinací cash flow ze stávajících činností a dluhu. Realizace této investice by nebyla možná bez účasti mnoha zahraničních i místních odborníků v oblastech povrchové infrastruktury, úpraven uhlí, konstrukce úpadnic a šachet, modelování zásob, plánu těžby a příslušenství pro železniční nakládku. Tito odborníci se podíleli na výzkumu, který tvoří součást podrobné studie proveditelnosti.

Tomasz Rozek,
tomasz.rozek@cook-comm.com

Mike Salamon své nadšení nad schválením projektu rovněž nedokázal skrýt: „Po uzavření fáze důkladných prací na rozvoji projektu jsme dosáhli bodu, kdy můžeme projekt spustit. Je to odraz naší víry v kvalitu zdrojů a spolehlivost a stabilitu trhu s koksovatelem uhlím. Jedná se o nesmírně důležitý okamžik v dějinách růstu a rozvoje NWR. Je to důkaz našeho odhodlání investovat do posilování našich činností v Polsku,“ uvedl předseda představenstva, a zároveň vyjádřil víru společnosti v sílu evropského trhu s koksovatelem uhlím. Ten bude velice

Uhlí je stejné, ale technologie jako z jiné planety

Těžba uhlí v Ostravsko-karvinském revíru je pro mnoho lidí stále spojená s představou těžké práce horníků, kteří ho rubou sbíječkami a nakládají lopatami do vozíků, jež následně tlačí k těžní věži. Realita je ale diametrálně odlišná. Způsob těžby černého uhlí se totiž v mnoha ohledech výrazně změnil.

Společnost OKD prošla za dobu, kdy ji vlastní NWR, dynamickou proměnou, která z ní udělala moderní firmu s doly vybavenými špičkovými technologiemi. Ty umožnily zvýšit bezpečnost a produktivitu těžby a lidem ulehčily fyzicky náročnou práci.

„Kdo by chtěl vidět horníka, jak se sbíječkou v ruce doluje ze sloje černé zlato, musel by se vrátit do Ostravy 60. let minulého století. Navíc tímto způsobem se těžily především ostravské sloje s malou mocností a šikmým sklonem, ale i zde se postupně začaly používat pluhy a škrabáky. V případě vyšších karvinských slojí už nastupovala mechanizace v podobě dobývacích kombajnů a výztuží,“ vysvětluje poradce výrobního ředitele OKD Jiří Plac. Už tehdy byly v dolech instalovány dopravní pásy přepravující uhlí do zásobníků. „Pokud uhlí po pásu nešlo až do zásobníků pod skipovou věží, sypalo se do vozíků pod porubem, a ty ho přepravovaly dále k těžní jámě a odsud na povrch k další úpravě,“ říká Plac.

POP 2010: zásadní zlom

Dynamické změny, které proběhly v minulých letech a desetiletích, se ale netýkají pouze samotného dobývání uhlí. Inovace zasáhly široké spektrum činností, které těžbě předcházejí, nebo na ni naopak navazují. Modernizace probíhá

■ Moderní razicí komplexy pořízené v programu POP 2010 ulehčily a zefektivnily ražbu důlních děl, vrtací kladivo s manuální obsluhou je minulostí

nepřetržitě několik desetiletí, ale v případě Ostravsko-karvinského revíru je možné za přelomový označit rok 2008, kdy odstartoval Program optimalizace produktivity (POP 2010).

„Rozdíl mezi starými a novými technologiemi spočívá nejen v produktivitě, kdy průměrná těžba na porub a den byla v roce 2000 1 421 tun, zatímco v roce 2010 dosáhla průměrně

v revíru 1 743 tun a v porubech vybavených nejmodernější technologií dokonce 2 800 tun. Diametrální rozdíl jsou zřetelné i v bezpečnosti práce, a hlavně v návaznosti jednotlivých uzlů v systému dobývání. Čeho lze dosáhnout s novými razicími a dobývacími komplexy, to by s jejich předchůdci, jejichž úroveň nelze snižovat, protože byly pro použití v určitých podmínkách

vynikající, nebylo možné," popisuje Plac.

Modernizace v dopravě

Vysloužili horníci, kteří měli možnost navštívit v poslední době poruby v revíru OKD, se shodují: „Uhlí je stejné, ale technologie je jako z jiné planety.“ Například v přepravě materiálu došlo ke změnám vedoucím k nárůstu efektivity. Před nedávnem byla zavedena kontejnerizace, kdy je na místo dopraven jen ten materiál, který je aktuálně potřebný. Dochází tak k maximálnímu využití zdrojů.

Horníkům pak modernizace pomohly ke snížení námahy a zvýšení komfortu při jejich cestě na pracoviště. Lidé už ve většině případů nemusí překonávat pěšky dlouhou cestu, ale jsou dopraveni vláčkem a následně v závěsné lokomotivě. To je výhodné především pro horníky z okrajových partií důlního pole, a pro ty, kteří pracují v porubech pod těžním patrem, kde končí výtah. Dříve se tam museli dostávat pěšky nebo ne zcela bezpečnými lanovkami. Kromě vyšší bezpečnosti a pohodlí má tento systém logicky dopad i na efektivnější využití pracovní doby.

Vyšší profily pro nové technologie

Mechanizace práce a zavádění nejmodernějších technologií s sebou přinesly i nároky na zvýšení profilů důlních chodeb. Bývalí zaměstnanci jsou překvapeni většími prostory

chodeb. Tam, kde se dříve krčili a byli omezeni v pohybu, se nyní dá zcela normálně chodit. „Je to nutné kvůli manipulaci s vybavením, protože nové technologie jsou masivnější než jejich předchůdci. Přináší to i další pozitivní efekty, jako jsou lepší systém větrání nebo větší pracovní pohoda pro horníky. Používají se hajcmány s vyšší nosností, a profily tak mohou být vyšší,“ vysvětluje Plac.

Nové technologie a s nimi související vyšší profily chodeb mají bezprostřední vliv na samotnou těžbu. Do rozšířených prostor lze umístit nové technologické zařízení odpovídající potřebnému výkonu. Zatímco dříve se vysoké sroje musely rozdělit na dvě části a uhlí se těžilo na tzv. lávky – kdy se dobyla vrchní část, která se založila, a po určitém čase se horníci do porubu vrátili a vytěžili spodní polovinu –, nové dobývací komplexy dokážou vytěžít najednou i mocné sroje. To má pozitivní vliv na objem produkce. Přináší to i možnost lépe rozložit dobývací práce v časoprostoru, což získává na významu mimo jiné v souvislosti s tím, že lze v maximální míře využít rozlohu dobývacího prostoru.

Komfortnější pracovní prostředí

Dalším překvapením pro vysloužilé zaměstnance je pořádek na pracovištích a osvětlení porubů. Obě změny souvisí s důrazem, který klade NWR na bezpečnost práce a vysokou

■ Poruby jsou díky programu POP 2010 vybaveny výztužemi s vyšší nosností při zajišťování nadloží. To má pozitivní dopad na bezpečnost práce

úroveň pracovního prostředí. Horník v osvětleném porubu má kromě pocitu komfortu větší přehled o dění na pracovišti, než kdyby byl odkázán pouze na osobní svítidlo. Nepořádek na pracovišti byl v minulosti často příčinou zbytečných úrazů.

Také osobní ochranné pomůcky pro zvýšení bezpečnosti práce zaznamenaly z kvalitativního hlediska výrazný skok kupředu a setkávají se mezi horníky s pozitivní odezvou.

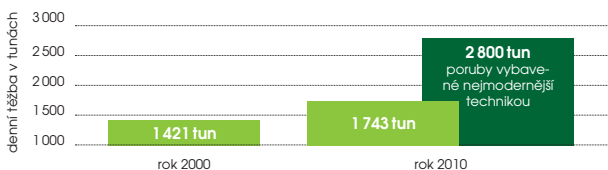
Svorníky: efektivnější využití důlních děl

Nové technologie přinesly i změny ve vedení důlních děl před a za porubem. Zatímco dříve se vyrazila chodba, která se po vytěžení porubu zavalila, a nová se musela razit třeba jen o několik metrů vedle, nyní se díky systému svorníkování může

důlní dílo využít dvakrát. „Není nutné nasazovat další kapacity při ražbě a zaměstnanec lze efektivně využít jinde. Výrazně se snížila fyzická náročnost, zvýšila efektivita práce a zůstává více času na precizní přípravu důlního díla,“ tvrdí Plac.

Práce v černouhelných dolech se v uplynulých desetiletích radikálně změnila. Přesto v něm zůstává stejná. „Hornictví bylo a zůstane prací, v níž se člověk každodenně setkává s přírodou a jejími zákony, ke kterým je třeba přistupovat s úctou a respektem. Horník musí cítit odpovědnost za bezpečnost nejen svou, ale i kolegů a kamarádů. Tato sounáležitost v hornické partě dělá naši, i když náročnou a někdy krutou práci krásnou,“ uzavírá Plac.

Marek Sibrt,
marek.sibrt@okd.cz

■ Téměř dvojnásobné zvýšení těžby oproti průměru roku 2000 v porubech vybavených nejmodernější technikou

Kozí Becirk: rekreační zóna na místě bývalé hornické kolonie

V prostoru dnešní vodní plochy nedaleko Orlové stála kdysi cihelna, která byla ve 20. letech minulého století odprodána Kamenouhelným závodům Orlová – Lazy a následně přestavěna na obytné domy pro důchodce a vdovy po bývalých zaměstnancích. Postupně se pro toto území vnesl název „Kozí Becirk“ neboli „Kozí místo“, podle koz místních obyvatel, které se pásly na okolních loukách.

V letech 1957–1958 byla osada zbourána a na jejím místě vzniklo v poklesové kotlině důsledkem důlní činnosti jezero. „Typickým průvodním jevem hlubinné těžby černého uhlí je vznik bezodtokých kotlin, které se obvykle brzy zaplní podzemní i povrchovou vodou. V minulosti byly často využívány také jako odkaliště odpadů a uhelných kalů,“ říká zástupce ředitele CSS – rekultivace OKD Jan Slíva.

Kozí Becirk ale čekal jiný osud. Zařadil se totiž mezi první rekultivační projekty v tehdejší Československu a už od roku 1972 zde probíhaly úpravy terénu a následná výsadba dřevin. Lokalita je tak jedním z mála míst v republice, kde je možné výsledky provedených úprav hodnotit s časovým odstupem několika desítek let.

Dnešní krajina je přitom jiná, než se v 70. letech původně zamýšlelo. „Terén totiž oproti předpokladům dále klesal i po skončení rekultivačních prací. Dnes už víme, že tento proces může trvat v závislosti na rozsahu těžby i několik desítek let,“ vysvětluje Slíva.

Plány na rozvoj lokality proto byly na přelomu tisíciletí přehodnoceny. Ve spolupráci města Orlové a Dolu Lazy

■ Namísto koz potkáte na Kozím Becirku spíše rybáře, případně turisty či sportovce

zde vzniklo jezero určené pro rekreaci, na březích byly vybudovány písečné pláže a zrekonstruována přístupová komunikace. Kozí Becirk se postupně stal vyhledávaným místem pro rybáře, cyklisty i fanoušky vodních sportů.

Na jeho příkladu je dobře vidět, jak se způsob a cíle rekultivačních

Technická rekultivace: 1972–1977 a 1999

Biologická rekultivace: 1977–1982 a 1999–2002

Předpokládané výdaje: 5,8 mil. Kč

Zdroj financování: OKD

Rozloha území: 12,5 ha

Cíl rekultivace: vodní plocha a zeleň

Lazecká: ráj rybářů na Karvinsku

práci s postupem času mění. V minulosti se vodní plochy po rekultivacích využívaly pro volnočasové aktivity jen zřídka, a to kvůli obavám z možné kontaminace vod v poklesových kotlinách. Mnohem častěji byly plněny odvalovým materiálem z těžby, a vznikl tak málo členitý terén s omezenou možností dalšího oživení.

Současným trendem je naopak co nejšetnější stabilizace území s využitím vodních a lesních ploch s cílem co nejvíce zachovat přirozené biotopy s původními druhy rostlin a živočichů. „Rekultivované lokality představují výrazný rozvojový potenciál pro obyvatele Karvinska, které je specifické nedostatkem vhodných lokalit pro rekreační využití,“ popisuje Slíva.

Do rekultivovaných lokalit se postupně vrací živočišné a rostlinné druhy s vysokými nároky na čistotu životního prostředí vytlačované z míst s intenzivní lidskou aktivitou. Odborníci očekávají pokračování tohoto trendu. Výsledkem má být návrat oblasti k přírodně-kulturní krajině, v níž koexistují původní přírodní druhy s jejím lidským využitím.

„Kvalita vod v původně poklesových kotlinách na Karvinsku, které prošly rekultivací, se pravidelně měří. Výsledky jsou mnohokrát lepší než v okolních přehradách Těrlicko nebo Žermanice,“ uzavírá Slíva.

Marek Sibrť,
marek.sibrť@okd.cz

Zhruba dvacítka hornických kolonií nedaleko Orlové a její části Lazy už existuje pouze ve vzpomínkách pamětníků, v historických publikacích nebo na mapách.

Technická rekultivace: 1992–1998

Biologická rekultivace: 1998–2003

Celkové náklady: 90 milionů Kč

Zdroj financování: OKD, ekologická dotace z veřejných prostředků

Rozloha území: 55 ha

Kolonie se totiž důsledkem těžby v blízkých dolech propadaly, domky bořily, a nakonec musely být zdemolovány. A Lazecká stružka, která mezi koloniemi protékala, se rozlila do krajiny.

Ještě před tím ale těžaři zahájili záchrané akce. Zeminu odvezli na bezpečné místo za účelem ochrany před zamokřením a znehodnocením, aby se v budoucnu mohla znovu využít při rekultivaci krajiny. Ta byla zahájena v roce 1992 a trvala spolu s její biologickou částí, tedy zatravňováním a zalesňováním, více než deset let.

Inženýrské sítě byly přemístěny do koridorů podél železniční vlečky, která spojuje závod Lazy (spolu se závodem ČSA součást dnešního Dolu Karviná) a bývalý důl Doubrava, v tomto případě podél silnice mezi Orlovou a Karvinou. Těžká technika vytvarovala v rámci rekultivačních prací nový reliéf krajiny. Byla sem navedena až desetimetrová vrstva důlní hlusiny, popílku a sutě, kterou následně zakryla vrstva zeminy a nově vysazené porosty. V údolí původního toku Lazecké stružky pak vznikla dvacetihektarová vodní plocha, Lazecké jezero. Břehy byly osazeny vodomilnou

vegetací – vrbami, keři a rákosím. Jezero se během několika let stalo vyhledávanou lokalitou sportovních rybářů, okolní louky s remízky vysazených dřevin jsou navíc využívány jako honitba místního mysliveckého svazu.

V roce 2003 předali těžaři rekultivované, 55hektarové území zpátky přírodě i lidem k jejich aktivnímu odpočinku. Celkové náklady projektu dosáhly 90 milionů korun, část zaplatila přímo společnost OKD, zbytek uhradil stát ze zvláštního fondu určeného na sanaci území, kde dříve probíhala těžba.

„Těžaři v České republice totiž musí podle tzv. Horního zákona vytvářet rezervu na sanační a rekultivační projekty nebo odstraňování důlních škod. Zároveň odvádějí na účet příslušného Obvodního báňského úřadu úhrady z vydobytych nerostů. Z nich 75 procent směřuje do rozpočtu obcí, 25 procent do státního rozpočtu,“ vysvětluje zástupce ředitele CSS – rekultivace OKD Jan Slíva. Tyto prostředky může získat těžební organizace zpět formou ekologické dotace na sanačně-rekultivační projekty v návaznosti na příslušné usnesení vlády ČR, jako tomu bylo i v případě lokality Lazecká.

Blízkost černého uhlí – konkurenční výhoda pro hutnictví

Hutnictví se vzpamatovává z dopadů ekonomické krize. Výraznou konkurenční výhodou pro podniky v Moravskoslezském kraji je blízkost ložisek černého uhlí, která umožňuje efektivnější výrobu.

10 mld. Kč

Tolik chce do modernizace svých ostravských oceláren investovat společnost ArcelorMittal.

Tradice těžby černého uhlí v Moravskoslezském kraji jde historicky ruku v ruce s koncentrací významných průmyslových podniků. Blízkost ložisek kvalitního koksovatelného uhlí jako nezbytné suroviny pro výrobu oceli totiž dává hutnickým firmám v regionu, z nichž největšími jsou ArcelorMittal Ostrava, Třinecké železárny nebo Evraz Vítkovice Steel, strategickou výhodu oproti zahraniční konkurenci.

„Když se zeptáte zahraničních investorů v naší branži, proč si vybrali právě Ostravu, odpoví vám, že blízkost černouhelných dolů je pro ně jednoznačnou konkurenční výhodou oproti lokalitám, do nichž by museli uhlí komplikovaně a s vyššími náklady dovážet, případně zvolit jinou technologii výroby,“ říká Jan Rafaj, personální ředitel společnosti ArcelorMittal, která je největším výrobcem oceli v zemi.

Blízkost uhlí: komparativní výhoda pro oceláře

V porovnání s oceláři v moravskoslezském regionu musí podniky v západní Evropě vozit

uhlí z velkých vzdáleností, čímž se výroba prodražuje a je z ekonomického hlediska méně efektivní.

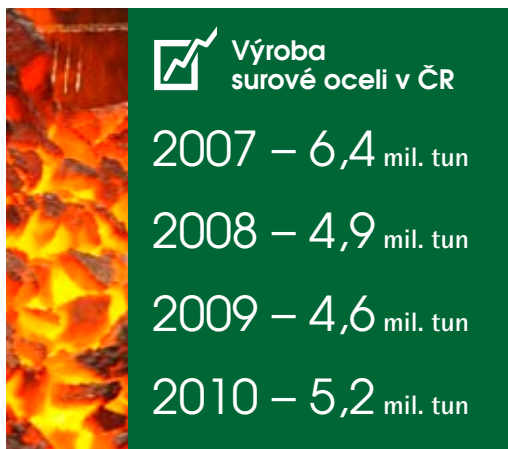
Navíc blízký výskyt uhelných ložisek umožňuje firmám vyrábět ocel tradičním způsobem ve vysokých pecích kombinací železné rudy, koksu a dalších surovin. „Tento způsob je považován za ekonomicky výhodnější než technologie, jíž se ocel obvykle produkuje na Západě. Právě proto, že

Společnost ArcelorMittal využívá při výrobě z valné většiny uhlí z dolů OKD. Důvodem je kromě blízkosti dolů jeho kvalita – především nízký obsah síry. To je mimořádně důležité pro další zpracování uhlí na koks nezbytný pro výrobu ve vysokých pecích. Pouze doplňkově firma nakupuje menší objemy suroviny v Polsku a Rusku. A spolupráce největší ocelárny v České republice se společností OKD se podle Rafaje postupně prohlubuje a rozšiřuje. Těžařská firma se snaží ke standardnímu dodání suroviny nabídnout i další služby, jako jsou transport uhlí na konkrétní místo a jeho vykládka.

Krise dopadla na hutnictví plnou vahou

Na hutnictví v uplynulých letech výrazně

dolehla celosvětová ekonomická recese. Ani české podniky se jí nevyhnuly. Zatímco v roce 2007 bylo v zemi vyrobeno 6,4 milionu tun oceli, v roce 2009 už to bylo jen 4,6 milionu. V roce 2010 se průmysl z krize postupně vzpamatovával a výroba stoupla na 5,2 milionu tun.

firmy v západní Evropě nemají v blízkosti ložiska černého uhlí, z něhož by vyráběly koks jako nezbytnou součást tradičního způsobu produkce, volí oproti finančně náročné dopravě uhlí ze vzdálených lokalit jiný způsob výroby oceli ze šrotu přes elektrické obloukové pece,“ vysvětluje Rafaj.

■ Ocelárny v ČR mají perspektivu efektivního a profitabilního fungování na několik desetiletí

Výhledy do dalších let jsou podle zástupců ocelářských firem optimistické.

Pro představu: v roce 2010 bylo celosvětově vyrobeno 1 414 milionů tun oceli, z toho téměř polovina v Číně. Ze států Evropské unie, která se na světové produkci oceli ve zmíněném období podílela z 12 procent, a stala se tak druhým největším celosvětovým producentem, bylo nejvíce oceli vyrobeno v Německu, a to 44 milionů tun.

„Před krizí jsme produkovali ročně zhruba tři miliony tun oceli. Pak přišel výrazný propad a v nejhorším období recese jsme vyráběli přibližně na 40 procent kapacity. V roce 2010, kdy už bylo v sektoru patrné oživení, to byly dva miliony. Podle nás má ale trh potenciál a věříme, že se na předkrizová čísla vrátíme v letech 2013–2014,“ popisuje Rafaj.

Celkový pokles produkce měl samozřejmě dopad i na nižší produkční potřebu uhlí. Trend se ale otáčí a podniky jsou

ve výhledech do dalších let optimistické. Nejzřetelnějším důkazem jsou jejich minulé, ale hlavně připravované investice.

Investice prospějí výrobě i životnímu prostředí

Ocelářské podniky v regionu, kde prostřednictvím svých dceřiných společností podniká NWR, se dívají do budoucna s optimismem a perspektivou dalšího růstu. Nedílnou měrou k tomu přispívají i zásoby uhlí firmy na několik dalších desetiletí. „Reflektujeme perspektivu těžby uhlí OKD na další desítky let, v souvislosti s tím vidíme několik desítek let našeho profitabilního byznysu,“ říká Rafaj.

Nejpatrnějším důkazem příznivého výhledu jsou plánované investice ocelářských firem. Společnost ArcelorMittal oznámila v květnu záměr modernizovat provoz v Ostravě nákladem deseti miliard korun. „Chceme se zaměřit na modernizaci provozů oceláren, vysokých pecí a energetiky,“ upřesňuje Rafaj. Investice bude mít mimo jiné i pozitivní

dopad na životní prostředí. Výrazně by se měla snížit prašnost, ale i imise oxidů síry a dusíku. Například prašnost ocelárny se sníží o polovinu, pokles ekologické zátěže bude výrazný i v případě provozu vysokých pecí a energetiky.

Do výroby investují ale i další podniky v regionu. Například další ocelářský gigant, Třinecké železářny, za dvě miliardy korun zmodernizoval a na začátku roku 2011 uvedl do provozu koksárenskou baterii.

Jasná perspektiva

Investiční projekty firem komplikují v nejvyšší míře dvě oblasti: nedostatek technicky vzdělaných a jazykově vybavených pracovníků a byrokraticky složitý a administrativně náročný proces související s modernizací. „Politici si musí uvědomit, že naše ekonomika a HDP stojí na průmyslu. Je proto nezbytné nutně na základě odborných analýz hledat prorůstové recepty, jak ho podpořit. Jedním z nich je například podpora technického školství. Tento apel

zároveň směřuje k rodičům, kteří by se neměli bát dávat své děti na školy technického zaměření. Je v nich budoucnost,“ vysvětluje Rafaj.

Podle něj má průmyslová tradice regionů pozitivní vliv na rozvoj infrastruktury, kterou podniky ke své existenci potřebují. Tradiční průmyslové podniky navíc dokážou své pracovníky oproti montovnám lépe odměnit, což má bezprostřední dopad na rozvoj regionu a sféru služeb. To platí jak pro ArcelorMittal, jehož pracovníci mají nejvyšší průměrný plat v branži, tak pro dceřiné společnosti NWR. Například průměrný plat horníků v OKD v roce 2010 na úrovni více než 32 500 korun měsíčně převyšoval regionální průměr téměř o polovinu.

„My, jako zástupci průmyslu, musíme trpělivě vysvětlovat, v čem je náš přínos pro region a potažmo pro celou zemi. Nechceme se stále dokola omlouvat za minulost, ale naopak chceme otevřít perspektivu do budoucna. Politici by zase měli mít odvahu jít s kůží na trh a postavit se před veřejnost s podloženými argumenty, proč je průmysl pro konkurenceschopnou budoucnost naší země potřebný a nutný,“ uzavírá Rafaj.

Marek Sibrt,
marek.sibrt@okd.cz

Schloemer: V OKD pracují zkušení a kvalifikovaní experti

S cílem přinést nové a inspirativní zkušenosti z těžby černého uhlí ve světě a aplikovat je na mimořádně náročné geologické podmínky Ostravsko-karvinského revíru přišla na začátku roku do společnosti OKD skupina špičkových zahraničních inženýrů s praxí s dobýváním černého uhlí po celém světě. Jedním z nich je William J. Schloemer z americké Pensylvánie.

William J. Schloemer má za sebou třicetiletou praxi s dobýváním černého uhlí především z oblasti Apalačských hor na východě USA, a to v mnoha inženýrských a manažerských pozicích. Disponuje tak rozsáhlými zkušenostmi s navrhováním, sestavováním a řízením projektů nejen při přípravě nových těžebních lokalit. „Svou kariéru jsem začal na začátku 80. let minulého století v tehdejší největší černouhelném dole v USA. V poslední době jsem řídil provoz a rozvoj čtyř velmi rozsáhlých dolů ve třetí největší uhelné společnosti v USA. V tom největším se za rok vytěžilo zhruba 13 milionů tun uhlí,“ vysvětluje Schloemer, který strávil posledních šest let jako ředitel pro strategický rozvoj ve společnosti Foundation Coal Corporation / Alpha Natural Resources. Tento uhelný gigant vytěží ve svých aktivních dolech v pěti státech USA celkově zhruba 126 milionů tun černého uhlí ročně.

Lidé v OKD jsou špičkoví profesionálové

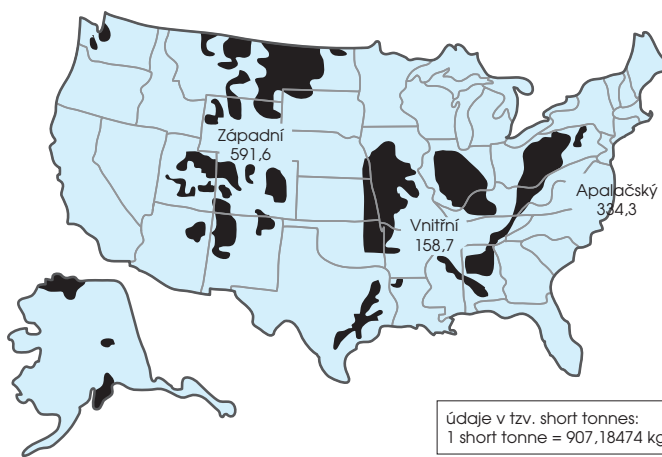
Schloemer s respektem uznává více než dvousetletou tradici těžby v Ostravsko-karvinském revíru a vysokou odbornou

úroveň místních inženýrů. „Smyslem našeho angažmá není, aby zahraniční inženýři ukazovali místním expertům, jak těžit uhlí. Inženýři a horníci OKD jsou špičkovými profesionály v těžbě v jedné z nejnáročnějších geologických podmínek na světě. Ale každý provoz nebo průmyslové odvětví může těžit z inovací, nápadů a způsobů myšlení lidí odjinud, které ukazují, že některé věci je možné dělat jinak, než bylo dosud v konkrétní firmě obvyklé. Ať jsou zkušenosti přenášeny mezi jednotlivými provozy, těžebními

podmínkami nebo zeměmi,“ tvrdí Schloemer.

Každý se podle něj v praxi opírá o minulé zkušenosti s cílem zefektivnit a zkvalitnit svou další práci. Právě proto si klade za svůj cíl předávat nápady a navrhnout řešení, která zlepši bezpečnost, efektivitu těžby, úroveň produkce a sníží náklady těžby v dolech OKD. „Každá nová myšlenka nemusí nutně znamenat na první pohled výraznou a radikální změnu. Ale tyto drobné inovace nebo nápady mohou mít v důsledku rozsáhlý dopad

Produkce uhlí v USA podle regionů

Zdroj: U.S. Energy Information Administration, 2010

na výsledky provozu jako celku," říká Schloemer.

Tým zahraničních inženýrů může podle Schloemera společnosti OKD pomoci mimo jiné v nastavení datových a komunikačních systémů pro práci v dole, v projektovém plánování, plánování a rozvoji nových těžebních lokalit, zlepšování systému zajišťování nadloží, ale také přispět k efektivnímu fungování pásových dopravníků nebo k optimalizaci provozu razicích a dobývacích komplexů. Všechny rozvojové projekty ale musí být podle jeho přesvědčení vedeny hlavně úsilím o zvýšení bezpečnosti.

OKD je ve způsobu těžby jedinečná

Díky svým zkušenostem může Schloemer kvalifikovaně

porovnávat geologické podmínky, v nichž se těží v Ostravsko-karvinském revíru.

„Skutečnost, že uhlí může být bezpečně a se ziskem těženo v tak obtížných podmínkách, je opravdu působivá. Mnoho společností na světě by chtělo těžit uhlí stejným způsobem jako OKD, ale jen tato firma ukazuje metodu, jak toho ve všech ohledech úspěšně dosáhnout. Ačkoliv prošly doly OKD v uplynulých letech transformačním procesem, jsou technologicky na špičkové úrovni, což je – podle mých rozhovorů s českými spolupracovníky – výsledkem programu POP 2010," vysvětluje Schloemer.

I když jsou geologické podmínky v revíru podle Schloemera specifické, přesto v něm platí základní fyzikální zákony

■ Žádné doly se neobejdou bez těžké techniky, ani ty americké

■ Obří technika se v prostoru povrchového uhelného dolu téměř ztrácí

a hornické principy jako všude jinde na světě. Například principy těžby v německých dolech jsou obdobné jako v případě moravskoslezského regionu, ovšem s výjimkou výraznější tektonické aktivity v dolech OKD.

Schloemer může díky svým zkušenostem jednoduše porovnat způsoby práce a těžby v amerických dolech, kde jsou uhelné sloje v hloubkách od 20 metrů až po jeden kilometr pod povrchem, i složitosti způsobené tektonickými poruchami typickými pro doly OKD. „Mnoho dolů ve Spojených státech má samozřejmě také tektonické poruchy, ale nevím o tom, že by byly takového rozsahu jako v revíru, kde těží OKD. Nicméně podmínky v dolech v USA jsou vzhledem k rozsahu těžby i rozloze oblastí, kde se dobývá černé uhlí, velice různorodé. Například sloje pod Apalačskými horami na východě země jsou umístěny od 30 do 300 metrů pod zemí, rozsáhlá ložiska na západě pohoří jsou uložena

pouze 20 metrů pod zemí a mocnost slojí se pohybuje od 20 do 30 metrů," dokládá na příkladech inženýr.

Češi sportují více než Američané

A co během civilního života v Ostravě překvapilo důlního experta nejvíce? Záliba Čechů ve sportu. „Překvapilo mě, že se mnoho lidí všech věkových skupin věnuje venkovním sportovním aktivitám, ať už jde o jízdu na kolečkových bruslích, cyklistiku, rekreační běh nebo nohejbal," říká. Podle něj je takový počet lidí zapojených do obdobných aktivit v místech, kde v USA působil, neobvyklý. A problémy s komunikací v cizích jazycích, na které si často stěžují zahraniční manažeři v ČR? „Nejde o zásadní překážku. Mnoho lidí mluví anglicky, v nejhorším případě pomůže překladatel. A navíc, začal jsem se učit česky. I když je to těžké," dodává Schloemer.

Marek Sibrt,
marek.sibr@okd.cz

Dopady krize jaderné energetiky na uhelný průmysl

Nedávná havárie v jaderné elektrárně ve Fukušimě způsobená ničivou přílivovou vlnou, která zasáhla pobřeží Japonska, má řadu důsledků pro mezinárodní trh s energiemi a uhlím. Selhání bezpečnostních opatření a následná hrozba roztažení reaktoru vedly mnoho lidí po celém světě k tomu, aby se znovu zamysleli nad otázkami bezpečnosti a spolehlivosti výroby elektřiny z jaderné energie.

Situace vzbuzuje nejistotu ohledně budoucnosti celého odvětví. V reakci na znepokojení veřejnosti začaly vlády na stávajících jaderných elektrárnách ve svých zemích zavádět přísnější bezpečnostní předpisy a zároveň přehodnotit plány na výstavbu nových nukleárních zařízení.

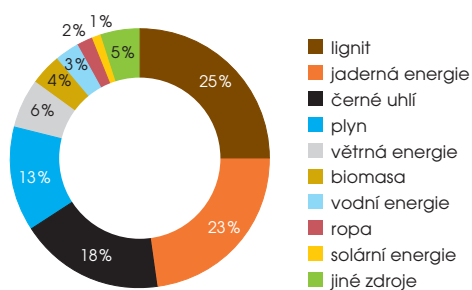
Německo bylo hned po Japonsku zemí, která na krizi reagovala nejrychleji a nejdůrazněji, a to v důsledku politického a společenského prostředí s tradičně nepřátelským postojem vůči jaderné energii. Ta přitom tvoří přibližně čtvrtinu celkové domácí výroby elektřiny. Německá vláda téměř

okamžitě uzavřela sedm starších jaderných reaktorů s cílem přezkoumat jejich bezpečnost a později prohlásila, že do roku 2022 zastaví provoz všech jaderných elektráren v zemi.

Způsobený výpadek ve výrobě elektřiny se rozhodla vyvážit obrovskými investicemi

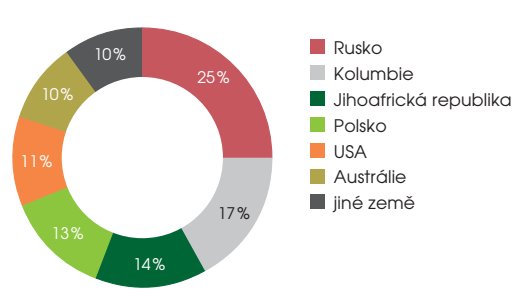
do obnovitelných zdrojů a snahou efektivně využívat energie. V dlouhodobější perspektivě se německá vláda zavázala do roku 2050 vyrábět 80 procent elektřiny z obnovitelných zdrojů. Tyto ambiciózní plány si vyžadují obrovské investice ve všech aspektech výroby a přenosu elektřiny, a jejich

Výroba elektřiny v Německu v roce 2009

Zdroj: Arbeitsgemeinschaft Energiebilanzen

Dovoz uhlí do Německa v roce 2009

Zdroj: Spolkový statistický úřad

realizace potrvá několik desítek let. Mezitím bude zapotřebí využít tradičnější zdroje výroby energie, jako jsou uhlí a plyn, které by vyrovnaly nedostatek způsobený odstavením jaderných zařízení. Významnou úlohu zde bude hrát i zvýšený dovoz elektřiny ze sousedních zemí. Tato změna v energetickém mixu se již projevila v růstu poptávky po energetickém uhlí v regionu a zvýšení spotových cen.

Zvýšení poptávky po uhlí v Německu dále zkomplikuje plán uzavřít všechny uhelné doly v zemi do roku 2018. Ty jsou nyní v Německu silně dotovány státem a těžba v nich mnoho let soustavně klesá. Za celý loňský rok představovala jen 14,1 mil. tun uhlí. V důsledku evropských nařízení zakazujících subvence uhelného průmyslu se očekává, že v roce 2012 těžba uhlí v Německu poklesne na 12 mil. tun a že se bude dále omezovat až do úplného zastavení v roce 2018. Tento vývoj by měl nabídnout nové příležitosti pro nesubvencované těžební společnosti v Polsku a České republice, které by mohly uspokojit mimořádnou poptávku po uhlí v následujících letech.

Dvoustranu připravil:
Stephen Hough,
analytik trhu, New World Resources
shough@nwrgroup.eu

Německý uhelný průmysl

Těžba černého uhlí má v Německu dlouhou tradici a hraje významnou roli v průmyslovém rozvoji země. Poskytuje surovinu pro ocelářství a představuje zdroj levné výroby energie.

Od svého vrcholu v 50. a 60. letech minulého století, kdy toto odvětví zaměstnávalo více než půl milionu lidí a vyrábělo kolem 150 milionů tun uhlí ročně, však těžba uhlí v Německu neustále klesá. V roce 2010 bylo v šesti dolech vytěženo jen 14 mil. tun uhlí.

Ve dvou hlavních hornických oblastech, Porúří a Sársku, se těží energetické i koksovatelné uhlí v podzemních dolech v průměrné hloubce 920 metrů. Všechny doly jsou provozovány stěnovací metodou s použitím stříhaček a dobývacích pluhů.

Geologické podmínky a stále hlubší uložení zásob činí německé uhlí drahým a těžko dobytelným, což vedlo k tomu, že výrobní náklady byly po celá desetiletí vyšší než ceny na světových trzích. Uhlenný průmysl byl proto výrazně subvencován německou vládou a bez této podpory by nebyl ekonomicky životaschopný. Vláda také odvětví restrukturalizovala a na začátku roku 1999 byly všechny doly sloučeny do společnosti Deutsche Steinkohle AG (DSK), která je ve výhradním vlastnictví skupiny RAG.

Pod tlakem evropských hospodářských nařízení přistoupila vláda a RAG v roce 2007 k dohodě, že subvencovaná těžba uhlí v Německu bude až do konce roku 2018 sociálně odpovědným způsobem postupně omezována. Plánovaný proces postupného snižování produkce vyžaduje, aby odvětví omezilo celkovou roční těžbu

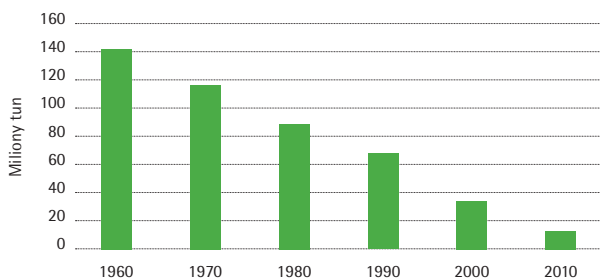
na 12 mil. tun uhlí a do roku 2012 snížilo počet zaměstnanců na méně než 15 tisíc. Od roku 2013 bude těžba uhlí v Německu soustředěna do tří činných dolů v Severním Porýní-Vestfálsku: Prosper-Haniel v Bottropu, Auguste Victoria v Marlu a Ibbenbüren na hranici s Dolním Saskem.

■ Důl Zollverein poblíž Essenu byl svého času největším a nejmodernějším závodem na těžbu a zpracování uhlí na světě, v roce 1986 byl uzavřen. V roce 2001 se stal chráněnou památkou UNESCO, která ročně přiláká milion návštěvníků

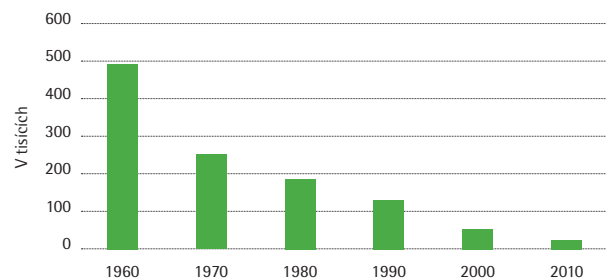
Skutečnost, že Německo má stále ještě mohutný ocelářský průmysl a v současné době vyrábí přibližně 18 procent své elektřiny z uhlí, znamená, že uspokojení energetických potřeb země bude výrazně záviset na dovozu ze zahraničí. V roce 2009 Německo dovezlo 6,4 mil. tun koksovatelného uhlí a 32 mil. tun energetického uhlí.

Těžba černého uhlí v Německu

■ Zdroj: Německá uhelná asociace

Počet osob zaměstnaných v uhelném průmyslu

■ Zdroj: Německá uhelná asociace

Dvoustranu připravil: Vladislav Sobol, vladislav.sobol@okd.cz

Nadace OKD rozdělila 54 milionů korun

Život má mít hloubku

Největší pozornost věnovala nadace podpoře pracovní integrace hendikepovaných – chráněným dílnám a obdobným zařízením přidělila více než devět milionů korun. „Rok 2011 je kvůli hospodářské situaci, snižování státních dotací i legislativním změnám pro chráněné dílny velmi náročný, proto jsme se letos zaměřili právě na pracovní integraci zdravotně postižených. Podpoříme stabilizaci a rozvoj více než třiceti chráněných dílen z celé republiky,“

vysvětlil letošní prioritu Nadace OKD její ředitel Jiří Suchánek.

V programu Pro zdraví, který se věnuje především podpoře zdravotních či sociálních služeb a integračních aktivit, přispěje Nadace OKD mimo jiné rovným milionem na výstavbu domu pro pěstounskou rodinu v režii občanského sdružení Filadelfie – Přístav Oldřichovice z Třince.

Nejvyšší pomoc v programu Pro radost, který se zaměřuje na podporu kulturních,

sportovních a vzdělávacích aktivit, pak získaly obec Stonava na uspořádání pátého ročníku pěvecké soutěže Stonavská Barborka a Divadlo loutek Ostrava na přípravu devátého mezinárodního festivalu Spectaculo Interesse. Obě organizace získají od Nadace OKD po 300 tisících korunách.

V programu Pro budoucnost, jehož cílem je především podpora životního prostředí v regionu a péče o kulturní památky, obdrží grant ve výši 800 000 Kč jedna z karvinských základních škol

na projekt Ekoškola. Dalších 700 000 Kč získá ostravská zoo na rozšíření letos otevřené expozice Papua, která návštěvníkům přibližuje přírodu tichomořského ostrova Nová Guinea.

Ve specifickém programu Pro Evropu, který přispívá organizacím na přípravu žádosti pro získání grantu z EU, pak nadace podpořila 24 organizací. Nejvyšší částku (300 000 Kč) obdrží Sdružení obcí Rýmařovska na přípravu projektové dokumentace cyklostezky z Malé Morávky do Valšova.

Kolem Landeku vzniká naučná stezka

Klub přátel hornického muzea v Ostravě (KPHMO) začal v červnu budovat novou naučnou stezku v areálu národní přírodní památky Landek, tedy v místě, které se poji s počátky hornictví v moravskoslezském regionu. Spojí tři původní a dnes už nevyhovující stezky do jediné, u které vyrostou nová odpočívadla a informační tabule. To vše díky grantům EU i Nadace OKD a pomoci dalších partnerů.

Více než pětikilometrová stezka bude ideálním výletním místem nejen pro rodiny a fanoušky hornictví, své místo si zcela jistě najde i v programech školních exkurzí. „Návštěvníci se seznámí s historií hornictví a geologickými zvláštnostmi Landeku, ale také se zajímavostmi místní přírody,

■ Landek s historickou budovou Dolu Eduard Urx

důležitými historickými milníky regionu i s archeologickými nálezy,“ řekl předseda KPHMO Rodan Broskevič.

„Podpora hornických tradic patří mezi naše priority. Proto

dlouhodobě pomáháme rozvoji hornické expozice v Landek Parku, a nová naučná stezka do této tematiky také hezky zapadá,“ vysvětlila zapsaná Nadace OKD zástupkyně ředitele Lenka Marková.

Naučná stezka je první etapou zamýšleného velkého projektu Landek Park, který má ambice stát se jedním z hlavních turistických cílů v Ostravě i v celém regionu. Zájmové sdružení právnických osob Dolní oblast Vítkovice, které se o areál stará, chce celou přírodní památku revitalizovat, tedy upravit zeleň, vyhlídkové trasy, vybudovat terasy a mosty, archeopark, loděnice a další zařízení.

Vrch Landek byl v roce 1966 prohlášen chráněnou přírodní památkou a v roce 1992 povýšen na národní přírodní památku. V areálu se nacházejí také kulturní památky – dvě archeologické lokality a areál bývalého závodu Dolu Eduard Urx.

V hlavní roli chráněné dílny

Nadace OKD se svým maskotem Pantuškou letos absolvovala velké letní putování po českých a moravských akcích a hudebních festivalech.

■ Na xylofon vyrobený v chráněné dílně si zahráli zdraví i hendikepovaní

Připojili se k nim divadelníci, kteří se v nadačním stanu starali o zábavu dětí, a především

zdraví, ale i hendikepovaní pracovníci chráněných dílen. Ti přímo na akcích vyráběli

například svíčky z včelího vosku nebo hudební nástroje. Návštěvníci pak mohli dílny podpořit zakoupením jejich výrobků.

Aby nadace upozornila veřejnost na existenci a potřebnost chráněných dílen, pozvala některé z nich také přímo na kulturní festivaly. „Vybrali jsme si chráněné dílny, které výborně propojují sociální a terapeutické poslání se zajímavým podnikatelským záměrem,“ vysvětlil ředitel Nadace OKD Jiří Suchánek.

„Rozhodli jsme se, že chráněným dílnám pomůžeme nejen finančně prostřednictvím

grantů. Účast na festivalech pro ně byla příležitostí k navýšení tržeb, vlastní propagaci i k dalšímu profesnímu růstu hendikepovaných pracovníků,“ dodal Suchánek.

Na společné putování po Česku si Nadace OKD vybrala dvě chráněné dílny – Sociální atelier Tilia z Nové Vsi u Lomnice nad Popelkou, který vyrábí především netradiční hudební nástroje, a chráněnou medovou dílnu občanského sdružení Šťastný domov z Líšnice u Žamberka. Ta provozuje zemědělský statek a začíná produkovat také výrobky z medu.

Cena Ď: zasloužený úspěch nadace

Cenu Ď, poděkování za mecenášské a sponzorské projekty v České republice, získala v Moravskoslezském kraji Nadace OKD. Jde o zasloužený úspěch – nominace totiž porotě posílaly jednotlivé neziskové organizace.

Cena Ď, dříve udělovaná jen na celostátní úrovni, se letos rozšířila také do regionů. Jen v Moravskoslezském kraji nominovaly neziskové organizace celkem 17 osobností, firem či organizací, které je podporují. Do užšího finále postoupily čtyři z nich, kromě Nadace OKD také Jana Schlossarková za podporu Kulturního centra Hlučín, Jan Šafrán za pomoc Dětskému domovu v Budišově nad Budišovkou a společnost ŽDB Group za podporu českořešské Slezské diakonie. O celkovém

vítězi rozhodovala pětičlenná porota, ve které byl například tehdejší ředitel Slezské nemocnice v Opavě Milan Cvek nebo legendární automobilový závodník Karel Loprais.

Nadace OKD získala prvenství v regionálním kole zřejmě díky nominacím hned od dvou organizací: Občanského sdružení Comenius Fulnek a Domu kultury města Orlová. „Nadace vnímá důležitost projektů v regionu Moravskoslezského kraje, podporuje rozvoj kultury a kulturní vzdělanosti

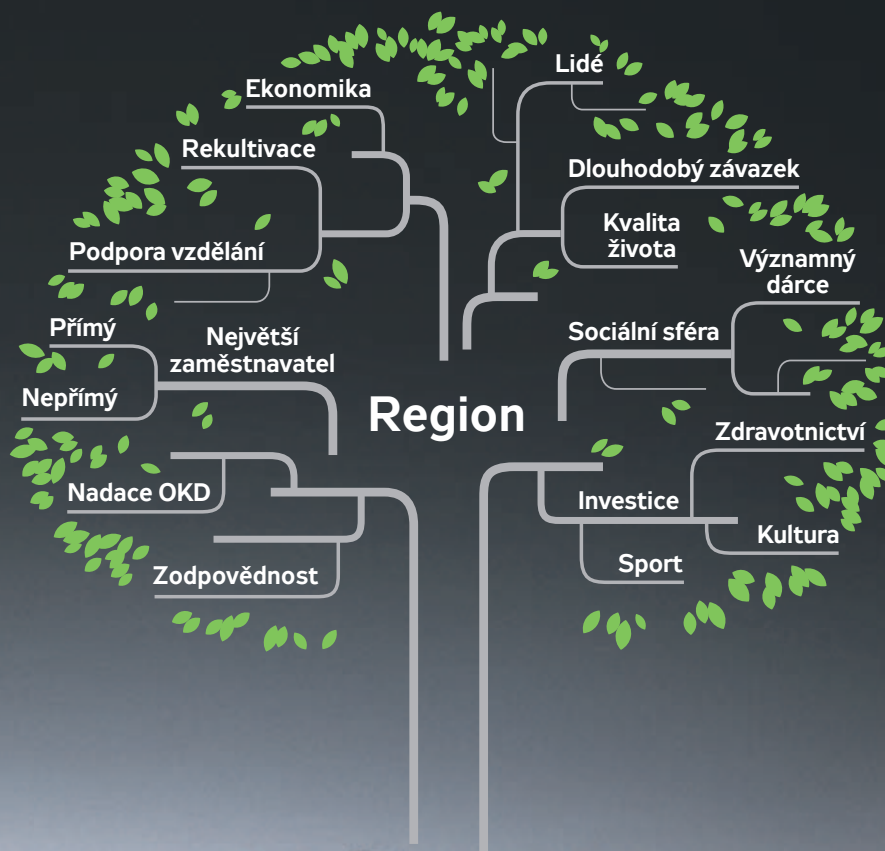

■ Cena Ď v rukách ředitele Nadace OKD Jiřího Suchánka

obyvatel všech věkových kategorií,“ uvedla porota ve svém rozhodnutí.

„Tohle ocenění má ještě větší význam, než když vás ocení šéf nebo třeba ministerstvo. Lidé v neziskových organizacích mají spoustu starostí, aby zajistili pravidelnou činnost,

ať už se starají o děti, seniory, kulturu nebo přírodu. A kromě toho se musí věnovat účetnictví a dalšímu papírování. Když nás tedy někdo chtěl nominovat, musel si najít čas na vyplnění dalšího formuláře. Takže je to pocta, která nás opravdu těší,“ řekl ředitel Nadace OKD Jiří Suchánek.

Perspektiva našeho regionu stojí na pevném základu.

Záleží nám na tom, aby celý region a jeho obyvatelé zde našli vše potřebné pro plnohodnotný život. Jde nám o to, aby děti měly kde vyrůstat, kde si hrát, aby se mohly vyučit nebo vystudovat. Aby našly dobrou a patřičně ohodnocenou práci u solidního zaměstnavatele. Život ale není jenom práce. Snažíme se, aby lidé v našem regionu mohli aktivně trávit svůj čas – v přírodě, při sportu, ve společnosti nebo na kulturních akcích. Sponzorsky i prostřednictvím Nadace OKD rozdělujeme ročně desítky milionů korun pro zlepšení zdravotní a sociální péče, životního prostředí, vzdělávání a společenského života v regionu i v celé České republice. Chceme dávat celému regionu a jeho obyvatelům dlouhodobou perspektivu solidní práce a kvalitního osobního života.